

Rady Miejskiej Gminy Stęszew

z dnia 7 maja 2013 r.

W sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Burmistrza Stęszewa

Na podstawie art. 229 pkt. 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1990r. – kodeks postępowania administracyjnego (tj. Dz. U. z 2013r. poz. 267) Rada Miejska Gminy Stęszew uchwala co następuje:

§ 1. Uznaje za bezzasadną skargę Pana _____ z dnia 17.04.2013r. na działalność Burmistrza Stęszewa w związku z odmową wydania decyzji określającej środowiskowe uwarunkowania dla realizacji przedsięwzięcia polegającego na budowie dwóch elektrowni wiatrowych o mocy 0,8 MW każda, na działce o nr ewid. 230, obręb Zamysłowo, gmina Stęszew.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Miejskiej Gminy Stęszew do poinformowania skarżącego o sposobie załatwienia skargi

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

UZASADNIENIE

W dniu 18 kwietnia 2013r. do Przewodniczącego Rady Miejskiej Gminy Stęszew wpłynęła skarga na działalność Burmistrza Stęszewa złożona przez Pana _____, zamieszkałego w _____, dotycząca sposobu postępowania i załatwiania sprawy przez Burmistrza Stęszewa dotyczącej wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na budowie dwóch elektrowni wiatrowych na działce nr 230, obręb Zamysłowo. Pan _____ podaje, iż powodem złożenia skargi jest czas załatwiania sprawy tj. od 2008r. Ponadto wskazuje na lekceważenie decyzji i postanowień innych organów oraz na „zmanipulowaną” rozprawę administracyjną. Wnosi o zajęcie stanowiska przez Radę w powyższej sprawie.

Badając wniesioną skargę organ ustalił następujący stan faktyczny.

Pan _____ wystąpił o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia polegającego na budowie dwóch elektrowni wiatrowych o mocy 0,8 MW każda, na działce o nr ewid. 230, obręb Zamysłowo, gmina Stęszew. Po uzupełnieniu przez inwestora braków wniosku wszczęte zostało postępowanie administracyjne. W toku prowadzonego postępowania ustalono, że skarżący nie wskazał wszystkich stron postępowania. W ramach czynności sprawdzających Burmistrz Stęszewa ustalił, że trzy strony postępowania nie żyją. Ponieważ osoby te były właścicielami nieruchomości bezpośrednio sąsiadujących z nieruchomością, na której miała być realizowana inwestycja polegająca na budowie elektrowni wiatrowej, Burmistrz Stęszewa przystąpił do ustalenia spadkobierców po zmarłych stronach. Poszukiwanie spadkobierców było niezbędne dla dalszego prowadzenia postępowania administracyjnego. Organ zwracał się także do skarżącego o wskazanie spadkobierców stron postępowania, ale nie uzyskał w tej sprawie wiarygodnych wyjaśnień. Orzecznictwo sądów administracyjnych jednoznacznie wskazuje, że za stronę postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach zgody na realizację przedsięwzięcia uznać należy te osoby, których nieruchomości bezpośrednio przylegają do terenu, na którym ma być realizowane planowane przedsięwzięcie – wyrok NSA z dnia 20.04.1998r., sygn. akt IV SA 1106/97, z dnia 5.02.1998r. I SA/Po 1242/97, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku z dnia 13.01.2009r., sygn. akt II SA/Bk 842/07; wyrok NSA z dnia 24.06.2009 r., sygn. akt II OSK 771/08. W celu ustalenia osób uprawnionych do występowania w toczącym się postępowaniu administracyjnym Burmistrz Stęszewa podjął czynności przewidziane przepisami prawa. Burmistrz Stęszewa poszukiwał najpierw informacji o aktach stanu cywilnego osób zmarłych i widniejących w treściach ksiąg wieczystych nieruchomości sąsiadujących z nieruchomością skarżącego, na której ma być realizowana budowa elektrowni wiatrowej. Po ustaleniu, że ujawnione w treści ksiąg wieczystych osoby nie żyją – co zostało potwierdzone odnalezionymi aktami zgonów, przystąpiono do ustalenia spadkobierców ustawowych. W tym celu organ złożył do właściwych rzeczowo sądów powszechnych wnioski o wydanie postanowień o stwierdzeniu nabycia spadku po osobach będących właścicielami nieruchomości sąsiadujących z nieruchomością skarżącego. Na wezwanie sądu o wskazanie wszystkich uczestników postępowania spadkowego oraz

złożenie zapewnienia spadkowego ogłoszono o poszukiwaniu spadkobierców. Wobec faktu, że Burmistrz Stęszewa nie posiadał informacji o potencjalnych spadkobiercach ustawowych i informacji takich nie ujawniał również skarżący, Sąd Rejonowy w Poznaniu na podstawie art. 672 Kodeksu postępowania cywilnego wezwał przez ogłoszenie potencjalnych spadkobierców do udziału w postępowaniu. Po wydaniu postanowienia o ogłoszeniu Sąd Rejonowy zawiesza postępowanie na czas co najmniej sześciu miesięcy. W trakcie dalszych czynności wyjaśniających Burmistrz Stęszewa zwrócił się do Sądu Rejonowego w Poznaniu o dokonanie przeglądu przeprowadzonych i zakończonych prawomocnie postępowań spadkowych. W przypadku jednego ze spadkodawców ujawniono, że toczyło się postępowanie spadkowe i zostało już ono prawomocnie zakończone. Co do pozostałych spadkodawców po okresie zawieszenia na poszukiwanie spadkobierców, ustalono ostatecznie kto i w jakiej części dziedziczy. W efekcie poszukiwań organ ustalił pełną listę stron postępowania i przystąpiła do merytorycznego rozpatrywania złożonego wniosku.

W trakcie prowadzonego postępowania administracyjnego Burmistrz Stęszewa wystąpił do właściwych organów o zajęcie stanowiska w sprawie budowy elektrowni wiatrowej. Ponadto z uwagi na zdecydowany sprzeciw stron postępowania oraz mieszkańców przeciwko budowie elektrowni wiatrowej, Burmistrz Stęszewa postanowił przeprowadzić rozprawę administracyjną. W jej trakcie skarżący miał możliwość wyjaśnienia stronom swojego stanowiska w sprawie oraz złożyć ewentualne zapewnienia do bezpieczeństwa i zdrowia osób, które miały zamieszkiwać w przyszłości w pobliżu elektrowni wiatrowej. Rozprawa administracyjna nie spowodowała zmiany stanowiska stron postępowania. Wobec powyższego Burmistrz Stęszewa przystąpił do oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego.

Po analizie zgromadzonego materiału organ odmówił określenia środowiskowych uwarunkowań dla realizacji wnioskowanego przedsięwzięcia. Burmistrz Stęszewa uznał zgłaszane przez strony i mieszkańców zastrzeżenia i obawy odnoszące się do negatywnego wpływu, planowanej przez skarżącego inwestycji, dla zdrowia i życia ludzi. Skarżący wniósł odwołanie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Poznaniu. Odwołanie zostało w ustawowym terminie przekazane przez Burmistrza do organu odwoławczego.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze po rozpatrzeniu odwołania uchyliło decyzję Burmistrza w całości i przekazało sprawę do ponownego rozpatrzenia (decyzja nr SKO.OŚI.405.227.2012 z 31.12.2012r). W decyzji wskazano, iż jeżeli organ uznał wątpliwości wyrażone przez społeczeństwo za uzasadnione istnieje konieczność przeprowadzenia dowodu w postaci opinii biegłego na okoliczność wpływu planowanego przedsięwzięcia na środowisko.

Po upływie terminu, w których strona postępowania mogła wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego organ przystąpił do ponownego rozpatrzenia sprawy. W dniu 3.04.2013r. zlecono opracowanie ekspertyzy na okoliczność wpływu planowanego przedsięwzięcia na środowisko. Biegły po zapoznaniu się z dokumentami (podczas spotkania w dniu 8.04.2013r.) stwierdził, iż do wydania opinii jest mu potrzebne uzupełnienie do raportu jakie inwestor przedkładał w Regionalnej

Dyrekcji Ochrony Środowiska. W związku z powyższym organ niezwłocznie wystąpił do ww. organu o udostępnienie uzupełnień.

Na podstawie ustalonego stanu faktycznego organ zważył, co następuje:

Skarga jest bezzasadna.

W toku postępowania wyjaśniającego zarzuty skargi nie potwierdziły się. Burmistrz Stęszewa prowadził postępowanie zgodnie z obowiązującym prawem. W trakcie postępowania ujawniono iż trzy strony postępowania nie żyją, a rodzina nie przeprowadziła postępowań spadkowych. Organ podjął działania zmierzające do ustalenia stron postępowania. Ustalenie danych spowodowało znaczne wydłużenie prowadzonego postępowania. Na organie ciąży obowiązek właściwego ustalenia stron postępowania, by nie narazić się na wznowienie postępowania z powodu nieuczestniczenia strony w postępowaniu, a w dalszej kolejności na roszczenia odszkodowawcze osób, które wskutek takiego zaniechania poniosły szkodę. Organ zwrócił się też do właściwych organów o uzgodnienie przedsięwzięcia. Na wniosek skarżącego zawieszono postępowanie na okres sześciu miesięcy, by umożliwić mu uzupełnienie raportu. Zarzut sterowanej rozprawy administracyjnej nie znalazł potwierdzenia i jest chybiony. Co do zarzutu „grania na zwłokę” też nie znalazły potwierdzenia, gdyż organ po otrzymaniu decyzji Samorządowego Kolegium Odwoławczego w dniu 15.02.2013r. nie podjął działań przez okres 30 dni, w których strona postępowania mogła nieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego. Po tym terminie, kierując się wskazaniem Kolegium, Burmistrz Stęszewa zwrócił się do biegłego, by zajął stanowisko w tej sprawie. Biegły po zapoznaniu się z dokumentami stwierdził, iż do wydania opinii jest mu potrzebne uzupełnienie do raportu jakie inwestor składał w Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska. Stąd konieczność wystąpienia do Regionalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska o ten dokument, by opinia biegłego była oparta na wszystkich dokumentach, którymi dysponował organ.

Biorąc pod uwagę powyższe należy stwierdzić, że wszystkie czynności w powyższej sprawie podejmowane były przez Burmistrza Stęszewa zgodnie z obowiązującym prawem, a skarga jest bezzasadna.